

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

אציו

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

קלם האחרון כו"ש הרע"ס ז"ל בהלכות דיעות ע"ש ואח"כ
 בביבלי עלמו להיות פרום ועושה"ז אז קוף הכבוד לזכ
 לאומרו בשמורם עקב רב ופרש"י ז"ל קופו לעלות לגדולה
 עקב לשון קוף הוא לאומרו עקב עטה וגו' עכ"ל ויהי לו
 גודלתי כל טוב עושה"ז כמו שאנו רואין בחוש ועל קוף הכבוד
 אומרו הנושכה אשריך צעוה"ז ובאומרו ויהי ראשיתך ואלעק
 אחריתך ישגא עשאו וז"ל אהה עתה צדק ד' היינו לומר
 במבנה זאת למדריגה להיות בקרא צדק ד' אז עתה העשה
 מלכות כאמרו"ז ז"ל ונאן מלכי רצון וזו הקל מן העול שהיה
 לך מוקדם צדק למדריגה הן כעמור הנושכה וז"ל לכו
 תחיה וזו אשריך גם צעוה"ז ואזהבו כללם השמם בגבורתו
 כל הנקיים תורה ועושי קופו לקיימה ועושה ע"ד ראשונה
 שם הרב הלדק הקדוש איש אלהי **הבעש"ט** ז"ל כגבוי
 כל המצטל תורה ועושה קופו למעלה ועושי ודקדק הלא
 הצטול תורה לא נחשב לו לעושה אלא אדם זה והעד
 למעלה גם ועושה הגם שבדיו לקיימה נאלא דעיקר העושה
 אלו שיער והכי איבעיא להו למימר כל המצטל תורה
 ועושה קופו להיות עמי וזיאר שמוכרח הנושכה לומר כן
 כי האמת ודאי כן היא שיעקר העושה אלו שיהא עמי וזו
 למרות שפטרעין ומוט מדה צמדה על שפרק ומוט עול תורה
 צדיות עשיר שהיה צדו לקיימה טוב לא ישבוקו אחר ואין
 מקפיקין צדו אח"כ כשיעמי לקיים את התורה צדו שיהא
 עמי כל ימיו כי אם ישבוקו אחר ויסקיקו צדו אח"כ לקיים את
 התורה ועושי אי"כ יעשיר אח"כ כמו שאמרו ז"ל כל הנקיים
 התורה ועושי קופו לקיימה ועושר עכ"ל הקדוש : עוד אפי"ל
 ע"ד ראשונה שם הרב הלדק הנוכח ז"ל צרות ד' דרכי
 איש גם אויביו יטלים אחר [משל עו] ודקדק בלשון אויביו כי
 ע"ז צחית שוכחים טובא אי' השוכח ונלד חטאו אשר קדם
 לעשות ונחלש הקליפה באותו אדם ללחם נגדו כדרך תוסף
 יתוך ועוד ומוכרח שיש טובא אחר והוא חלק הרע הגומר
 גורו צדו לבטוח הנוצח וההקופא סימטעל לא חלי צדו
 ע"י כי נוי לנו גדול ונוטה רצונו ע"ה שוולכו שחלקו עליו אך
 לא טובה הנעשה לו ונחמי חטאו לזה התרופה הוא צרות
 דרכי איש גם אויביו דייקא יטלים אחר כי כאשר לבני יצין
 הוא שוכחו ע"י הקליפות שכברו ונחטאו ועב רפא לו שצטעל
 קליפות ומוטילא נחפדק לאהב לו והוא שדקדק הכחוש
 צרות ד' דרכי איש גם אויביו דייקא אחר הנעשה וגיירא
 יטלים ע"י חטאיו הוא יטלים אחר עכ"ל הקדוש וז"ל אהה
 עתה צדק הי ע"ד צרות ד' דרכי איש אז אהה עתה
 העשה עלובה ע"ד גם אויביו יטלים אחר ומוטילא אהה
 עתה הקל מן העול הנוחלוקה שהיה עליך ומעשה העשה
 מלכות :

ויצא

ויצא יעקב ונצח טבע וילך ארצה וגו' מאד הלדק
 ואו

וכי ה **פרק** ז"ל כו"ש י"ו לו להאדם ללמד על
 עלמו חמיד חוצה ויהא דומה לו כאילו לא החמיל
 בעצמו צדו כלל וזהו הלך ילך וצכה יחר וזה קשה
 צחית הולך הוא צוכה ודומה לו שצדין וצחון וז"ל כי
 מדי דברי צו זכור אזכרו עוד כי יש לו לומר חמיד שלא
 החמיל עדיין ויש לו עוד מהלך רב להלך והוא צחית
 עוד שיש לו עוד לעשות חמו הצחית של עוד יש לו חמיד
 לומר ולהיות זכורו ח"ה זכור אזכרו עוד עוד דייקא
 שיש עוד לעשות ולא ילא עדיין די חוצה ח"ה ולא יעקב
 ונצח טבע שדבק עלמו שצבע קפיראן עילאה ואעפ"כ
 וילך חרטה שהיא מחולל על עלמו חמיד חון חף ומלמד
 על עלמו חמיד חוצה עד ויפגע צמקום וילן שם כי אין
 זכה להמדקום עילאם עד שגא צחית דומיע"ה חכמה
 דיין מתערין מינה וכו' חמו וילן שם קוד הדומיע"ה
 וגמר אומרו כי בא השמש חק ומאזני המוקם צדו צוכה
 צחים כזכר צפר ילירס היינו האומות והמיות ויש
 מראשיתו להכניסו צפורטי שורט העליון להמטך משם
 שפע וצרכה ומקור הצרכה עכ"ל :

ויחלום

והנה קלם מוכב ארלה וראשו מניע השמיעה
 וסנה מלכיו חלטים עולים וורדים צו וגו'
 טדע דבריהם ז"ל (ע"ז כ"ח) שריינו דעיקר צלגה תלוא
 והיא מלשון הצטע עי צעור חו"ע ק"י ק"ה סכיה צחידוטי
 הגהות והו מקורו וראשו אשר צו כח הארנים ונחטוב כל
 האצרים לפעולתם צרות חיים ואומרו לא חתרו אחרי לצבס
 ואחרי עיניכם ואומר הע לצי אל עדותך וגו' ואח"כ אפצב
 עיני וגו' עי צעור אי"ה ק"י אי' ובהרצ"ז ז"ל שם היותו
 עורה על שהלב ראש ומקור להעיינים אומרו ז"ל הנוחפלל
 לריך שיהן עיניו למוטה ולבו למעלה ואומרו על רב שנועלם
 לא הסתכל חון לרי אומרו על שהי עיניו חמיד למוטה
 והנה צה הצחית יש טוב ורע ע ד' אומרו ז"ל (קטעה)
 ז' פרוקים ואחר ונהם פרוש קיזאי אחר רב כחון צר יחק
 זה הנקף דם צמולים כו' ע"כ (ומדו דצדק צקוביא ז"ל
 הזכיר מה שילד צדרי התוקפות ז"ל על מה שאמרו ז"ל
 לעולם יעקוק אדם צחורה אפילו שלא לשמה כו' הקשו והא
 אחר רצא כוח שלא צרוא וחירו דתרי גווי שלא לשמה סן
 כדי לקיעוור חיו כוח לו שלא צרוא ולהתנאות לשם כבוד
 ורע ע"ז אומרו לעולם יעקוק אדם צחורה שלא לשמה עכ"ל
 ומה הקוביא כראה דעל הפרש מזהבה ופרוש מיראה
 אומרו לעולם יעקוק אדם צחורה שלא לשמה טוב רחמי
 (יומא) על הא דאמר רבא ונאן דרכי ליה קמא דחיי דלא
 זכה קמא דמותא פי' הר ע"ז ז"ל היינו ששוכה להתדל והא
 דאומרו לעולם יעקוק אדם שלא לשמה כו' היינו שיעשה
 מיראה עכ"ל כראה דכוונתו ז"ל למה שתוכחו מקוביא
 דקוטע הכיל ונייהו בצפחים גבי הא דרצא רמי כתיב כי
 גדול עד שמים חסדך וכתיב כי גדול ועל שמים חסדך
 משמע כדברי התוקפות ז"ל ע"ש בתוקפות ד"ה וכלן
 שפוטין

שעושים שלל לשונה ואך שיהיה ילד' חוננו אורך ימים צינים
 ובעשאלה עושר וכבוד ודרשו לנשואילים עושר וכבוד אין
 אורך ימים ליכא בחיה נשואילים דברו רז"ל חי בלקיטעו
 חיו טה לו שלל כצרא ואי לשם כבוד ורצ הא לפי מה שהוכחו
 גם זה נכלל באמנם טח לו שלל כצרא ואפילו לדברי התוספת
 ז"ל שפירשו דלשם כבוד ורצ נכלל באמנם לעולם יעסוק
 בחורה אפילו שלל לשמה בו וי"ו קשה הא קיי"ל צמטה כל
 הרודף אחר הכבוד הכבוד צורה ונמו ואי צלמוד לשם כבוד
 הכי הודף הוא אחר הכבוד ולמה אחר שיהיה לו עושר וכבוד
 בשלמה עושר כיחא דאין הקב"ה ונקפח שבר כל צריה אפילו
 שיחה מאה אלא כבוד למה ואי צלמוד לשם אהצת השכר
 ועיראח העונש כפי' הטיע"ה ז"ל חנני אחר עושר וכבוד
 אין אורך ימים לעו"ב ליכא והלא חננו ז"ל הטותן שלע
 ללדקס צצביל שיחה צבי ס"ז לדיק גנור ויהיו לפי פרש"י
 ז"ל לנשואילים צה שאינם יגיעים צה כל לכה כיחא אף
 לל"ה סם קשה וניהו צפרק ר"ע ופרש רש"י ז"ל כפי' הראשון
 רז"ל לתיימיותם צה טוחא דחיי עוסקים צכל כוחם וערודים
 לדעה קודה כאדם הושטמש ציד ימינו שהוא עיקר עכ"ל
 ונח"ה דברו וזה באורך) וייטבו ח"ל ע"פ מה שפי' הרצ
 הדיק ר' מענדלי האסוויר סדקק ויה הלשון
 ה"ז לדיק גנור וקאמר דזה נוצח וצי"ה הרצ הכ"ל זה לא
 הצנתי וימינו עד שצאה ונעשה לידו היה עשיר צעיר והיה
 צנבגי תמיד לצבות צוננו לדיק והיה פזון גדול לכל
 סלדקת הולטרך פעס לפדיון טצויס פענויס ללורך עני
 לסקיא צתו פענויס ללורך עני לכבוד שצח ולא היה קרצן
 ונעולם צבדי רק נתן צוחרטה פעס אי חלה צו של העשיר
 וצא חלי צנוריות לצ להספלל על צו ולא נדר ללדקה
 אפילו פ"ה והייתי ונחנני על זה כי ידעתיו נדצות לצו
 הספירה ולמה לא נתן לדיק כעת אז הצנתי הגנור הכ"ל
 הסמן שלע ללדקה צצביל שיחה צבי כו' כי יס צ' צחיכה
 צנתיכה הלדקה אי' ויי טותן מלד הטצע ונהרצומה שיש לו
 צנצע לצ דך ורחוק הגס שאין לו כ"כ חוננה שהלדקה יועיל
 לו להלילו ונויחה ולצעל וננו כל גזרות הרעות חיו עכ"ז
 טוחן קח מלד הטצעו שיש לו לצ דך ורחוק ועס"ז קקח
 לדיק ויס ונן צ' היותר ונוצח טותן ונחנה חוננה שונאין
 שהלדקה מועיל ונאוד ותללנו ונכל דעותו ויעילנו להחיותו
 ולהחיות נפשות ציתו והגס שיש לו צנצע לצ אחר ונצבר
 הוא אה טצעו וכוצק ילדו ונתן לדיק צצביל חוננה
 חס יוחר ונוצח ונהרשון טותן מלד צחירתו
 וחוננתו ח"ה הטותן לדיק צצביל שיחה צו ונראה צה
 שחיתתו מלד חוננה סרי זה לדיק גנור דייק ח"ה
 סרי זה כי הוא הנוצח ונחיתת הראשונה עכ"ל הקדום ע"ש
 באורך היעב : ונחור לדברים טנה יעקב היה איס חס
 ופרש"י ז"ל ויי שאיט אריף לרעות וכלצו כן פ"ו קרוי חס
 ע"ש ואך מלאו לצו ליתך אלל לצן הארצי אשר כל העולם
 חלו ורבו ופסיו חוננס שראו לו נקטוים דוגות עכ"י

והאבן

והנחורע הולטרך לו הייס שריך להספלל צכל חוננה שיהיה
 עיניו לנעה ולצו לנעלה ח"ה קולס מוצב ארלה וראשו וניע
 הסמימה כי צה לאו כל אפי שוין כי ונלכחי אלהים חוננ
 הצני אדם עולים וירדים צו : (חסר)

הואח וגו' כי צספר הקדוש חו"ה ז"ל ירחח
 כי זו היא אבן השחיה שהננינו לנודקס וכי עכ"ל
 ואיני יודע למה חלה הדבר צירחה והלא הוא ופורט צוה"ק
 פ' נח ע"צ פתח ר"י ואורו והאבן הזאה וכי דא היא אבן
 שחיה וכי וכן היא צפירקי ר"ח פ' ל"ה ע"ש :

וישא

אח קולו ויבך וגו' צנודקס צזה הקדר כתיב
 הצורעים בדעושה צרנה יקלרו הצורעים בדעושה וז'
 אציו יעקב שצע אה הצרכות בדעושה חולי ונורטי אבי
 צרנה יקלרו ויתן לך האלהים ונעל הסנויס וגו' הלך י-
 וצכה סכאנור וישא אח קולו ויבך סכרחה אח רחל ואין צ"ה
 מחוננה : וטחא ונשך הזרע סנמושך לנודקס שעהיד להזרע וטס
 צא יצא צרנה טסח אלננותיו אחא טעין עילנאן ועלננות
 עיכ (פי' כערים וכערות ודרשו אלננותיו צעי"ן צלונות
 חנע"ה) ואפ"ל ע"ד חוננו כפירים רשו ורעצו ודורטי ה
 לא יחסרו כל עוב וכתיב ונדוע דרך רשעים ללהה ואח
 ז"ל לא נצרא העושה"ל אלא לאחצ צן עונרי והעושה"ל
 חניכא צן דוסח עיכ וחרונצ"ס ז"ל כתב כי כל חוננ
 הרשעים הוא שלימות הקנין ר"ל שחוננו חס ונחונני חוננ
 לצלע כל העולם היפוך מידת הלדיקים שהס צשלימות
 ההסחפקות וכל מה שיש להס היא טוב ונחוק צעיניהם
 עכ"ל צשיוי לשון קלה לחוספות ציאר חס כי הרשעים
 צוכיס חוננו וכל מה שיש להס היא צעיניהם לכלוס ונח"ה
 הלדיקים אינם ונשיונים ונחצנתם רק על עבודת הנורח
 וכל מה שמשפיע להס הסי הוא טוב ח"ה כפירים רשו
 ורעצו שדננה להס כן ואין חלי חחוננו צידו אצל ודוטי ד'
 לא יחסרו אין להס שום חקרין צהש"י כי הכל טוב צעיניהם
 וזהו כל טוב ואפ"ל עוד כפירים קוראים על עלננס טס
 ענייס ורשים ואז ד' טוננע להס וצחונת ורעצו אצל ודוטי
 ד' לא יחסרו כל טוב הכל טוב וטוב צעיניהם ונדוע דברים
 ז"ל רחיתי לדיק פעצו ועצודת ד' אע"פ שזרעו ונקס
 לחס הינוט ואין לו ליתן להס אעפ"כ אינו ונעריד עלננו צה
 להיות נעצו ועצודת ד' כל ימינו אצל ונקטנו חוננה אינו
 עוצד ד' רק כשונשפיע לו טובה ואס יורד הוא ונכסיו פוק
 מנוט העול ע"ד חוננו חנס ירא חיוב אח חלטי וגו' ח"ה
 הליך ילך וצכה שאין לעי"ה שום הסחפקות טסח ונשך הזרע
 נוסח עליו עול מקוס צ"ה רק כ"ז ונשך הזרע : אצל צא יצא
 צרנה זו היא מדת הלדיקים הילכיס חוננו צרנה דלונות
 ונשח עליו עול מקוס צ"ה טסח עלננותיו כנודקס הכ"ל היינו
 כל ימי עולנו שהוא ח' ע' צמננה פרקיס להרונצ"ס ז"ל
 וצקדונתו לקדר ארעים וצספרו הנודע .

אעבור

בעיניו כימים אחדים באהבה אהבה וגו' והרצ
 שלדיק הקדוש איש אלהי וכי **מאמטא** כי
 לכבוד קסה אדרבה באהבתו אהבה הי' לריך להיות אללו
 כל יום ויום כשנה אונס החילוק דיש צין אהבה החלויה בדבר
 וחזרת אליו אז כל שעה בעיניו דבר גדול שחפלו מאוד להגיע
 אל הדבר האהוב לו ויש חיטוק גדול בעיניו אם הדבר קרוב
 אליו אז אם הדבר ההוא הוא רחוק ממש ונשאל באהבת חברים
 ולדיקים ויראי השם שזו הוא האהבה שאינו חזרת אליו וזהו
 שיה בעיניו אם הוא רחוק ממש אלף פרסאות או וואס אז
 נשמה וז"ל ויעבוד יעקב ברחל ויהיו בעיניו כימים אחדים
 באהבתו אהבה אהבה דייקא ר"ל האהבה היה דיוק בה ולא הי'
 חזרת אליו ולא היה כוונתו על עצמו וללרבו חיו רק אהבת
 חיותו באהבת חברים ולדיקים לפיכך היה אללו כל השנים
 כימים אחדים עכ"ל הקדוש ושמונת ופרשים בשם הרב
 שלדיק וכי **רוד לעסום** ז"ל כג"ל לפרש עיני
 אהבת חברים ושלדיקים אהבים זל"ל אהבת נפש
 ומשעשע בעונת חזרוני ושל למוך שהיה לו הרצת ונלחנות
 לכבוד בהרצת נדיבות ושלח שרי חיילותיו כל אחד למדינה
 אחת למדינה ועוד שלח גם בני למדינה אחת למדינה והנה
 אם הבן שונע שהשרי חיילותיו אשר בנדיבות אחרות כשזו
 ונלחו הנלחנות שנה ואורד על שכעשה רטון ומת רח אלכזו
 מולך ונשאל"כ אם שונע שאזרו הנלחנות הגם שהיא עלמו
 בנדיבות ונלחנותו כשזו הנלחנות אינה שזה לו על הלער שיש
 לו ונשפלת השרי כל הנלחנות על שאינו נעש' רטון אכזו הנולך
 ונשאל"כ השרי החיילות הם בהיפוך כשהיא כובש הגם שהאחר
 אחר הוא שנה מאוד ואדרבה יש לו יותר שונע על שהוא כשזו
 ונדיבותו אכזו שעי"ז הוא יאה כעשה חסד בעיני מולך וזה בא
 ונחנת שאינו שזה לו תעטג המולך רק תעטג עצמו וזה הוא
 החילוק שבין בחינת צמים לבחי' עצדים והנמשל נובן נוי שהוא
 דיק אונתו רולה בודאי באונתו וכל ונחנתו אינו אלל לעשות
 וזה רוח ליוולו וצוראו יש לו בודאי לער אם שונע שהלדיק
 האחר כפל חיו ונודריתו ונשאל"כ שחם שונע שהלדיק האחר
 נלה בנודריתו בצוהת בודאי שנה ע"ז שונע גדולה כי
 כוונתו אינו אלל לעשות נחת רוח ליוולו והוא בצחינת צן
 כהנשטל הפיל עכ"ל הקדוש :

ויקרא

לכבוד קסה אדרבה באהבתו אהבה הי' לריך להיות אללו
 כל יום ויום כשנה אונס החילוק דיש צין אהבה החלויה בדבר
 וחזרת אליו אז כל שעה בעיניו דבר גדול שחפלו מאוד להגיע
 אל הדבר האהוב לו ויש חיטוק גדול בעיניו אם הדבר קרוב
 אליו אז אם הדבר ההוא הוא רחוק ממש ונשאל באהבת חברים
 ולדיקים ויראי השם שזו הוא האהבה שאינו חזרת אליו וזהו
 שיה בעיניו אם הוא רחוק ממש אלף פרסאות או וואס אז
 נשמה וז"ל ויעבוד יעקב ברחל ויהיו בעיניו כימים אחדים
 באהבתו אהבה אהבה דייקא ר"ל האהבה היה דיוק בה ולא הי'
 חזרת אליו ולא היה כוונתו על עצמו וללרבו חיו רק אהבת
 חיותו באהבת חברים ולדיקים לפיכך היה אללו כל השנים
 כימים אחדים עכ"ל הקדוש ושמונת ופרשים בשם הרב
 שלדיק וכי **רוד לעסום** ז"ל כג"ל לפרש עיני
 אהבת חברים ושלדיקים אהבים זל"ל אהבת נפש
 ומשעשע בעונת חזרוני ושל למוך שהיה לו הרצת ונלחנות
 לכבוד בהרצת נדיבות ושלח שרי חיילותיו כל אחד למדינה
 אחת למדינה ועוד שלח גם בני למדינה אחת למדינה והנה
 אם הבן שונע שהשרי חיילותיו אשר בנדיבות אחרות כשזו
 ונלחו הנלחנות שנה ואורד על שכעשה רטון ומת רח אלכזו
 מולך ונשאל"כ אם שונע שאזרו הנלחנות הגם שהיא עלמו
 בנדיבות ונלחנותו כשזו הנלחנות אינה שזה לו על הלער שיש
 לו ונשפלת השרי כל הנלחנות על שאינו נעש' רטון אכזו הנולך
 ונשאל"כ השרי החיילות הם בהיפוך כשהיא כובש הגם שהאחר
 אחר הוא שנה מאוד ואדרבה יש לו יותר שונע על שהוא כשזו
 ונדיבותו אכזו שעי"ז הוא יאה כעשה חסד בעיני מולך וזה בא
 ונחנת שאינו שזה לו תעטג המולך רק תעטג עצמו וזה הוא
 החילוק שבין בחינת צמים לבחי' עצדים והנמשל נובן נוי שהוא
 דיק אונתו רולה בודאי באונתו וכל ונחנתו אינו אלל לעשות
 וזה רוח ליוולו וצוראו יש לו בודאי לער אם שונע שהלדיק
 האחר כפל חיו ונודריתו ונשאל"כ שחם שונע שהלדיק האחר
 נלה בנודריתו בצוהת בודאי שנה ע"ז שונע גדולה כי
 כוונתו אינו אלל לעשות נחת רוח ליוולו והוא בצחינת צן
 כהנשטל הפיל עכ"ל הקדוש :

והגנוב

לכבוד קסה אדרבה באהבתו אהבה הי' לריך להיות אללו
 כל יום ויום כשנה אונס החילוק דיש צין אהבה החלויה בדבר
 וחזרת אליו אז כל שעה בעיניו דבר גדול שחפלו מאוד להגיע
 אל הדבר האהוב לו ויש חיטוק גדול בעיניו אם הדבר קרוב
 אליו אז אם הדבר ההוא הוא רחוק ממש ונשאל באהבת חברים
 ולדיקים ויראי השם שזו הוא האהבה שאינו חזרת אליו וזהו
 שיה בעיניו אם הוא רחוק ממש אלף פרסאות או וואס אז
 נשמה וז"ל ויעבוד יעקב ברחל ויהיו בעיניו כימים אחדים
 באהבתו אהבה אהבה דייקא ר"ל האהבה היה דיוק בה ולא הי'
 חזרת אליו ולא היה כוונתו על עצמו וללרבו חיו רק אהבת
 חיותו באהבת חברים ולדיקים לפיכך היה אללו כל השנים
 כימים אחדים עכ"ל הקדוש ושמונת ופרשים בשם הרב
 שלדיק וכי **רוד לעסום** ז"ל כג"ל לפרש עיני
 אהבת חברים ושלדיקים אהבים זל"ל אהבת נפש
 ומשעשע בעונת חזרוני ושל למוך שהיה לו הרצת ונלחנות
 לכבוד בהרצת נדיבות ושלח שרי חיילותיו כל אחד למדינה
 אחת למדינה ועוד שלח גם בני למדינה אחת למדינה והנה
 אם הבן שונע שהשרי חיילותיו אשר בנדיבות אחרות כשזו
 ונלחו הנלחנות שנה ואורד על שכעשה רטון ומת רח אלכזו
 מולך ונשאל"כ אם שונע שאזרו הנלחנות הגם שהיא עלמו
 בנדיבות ונלחנותו כשזו הנלחנות אינה שזה לו על הלער שיש
 לו ונשפלת השרי כל הנלחנות על שאינו נעש' רטון אכזו הנולך
 ונשאל"כ השרי החיילות הם בהיפוך כשהיא כובש הגם שהאחר
 אחר הוא שנה מאוד ואדרבה יש לו יותר שונע על שהוא כשזו
 ונדיבותו אכזו שעי"ז הוא יאה כעשה חסד בעיני מולך וזה בא
 ונחנת שאינו שזה לו תעטג המולך רק תעטג עצמו וזה הוא
 החילוק שבין בחינת צמים לבחי' עצדים והנמשל נובן נוי שהוא
 דיק אונתו רולה בודאי באונתו וכל ונחנתו אינו אלל לעשות
 וזה רוח ליוולו וצוראו יש לו בודאי לער אם שונע שהלדיק
 האחר כפל חיו ונודריתו ונשאל"כ שחם שונע שהלדיק האחר
 נלה בנודריתו בצוהת בודאי שנה ע"ז שונע גדולה כי
 כוונתו אינו אלל לעשות נחת רוח ליוולו והוא בצחינת צן
 כהנשטל הפיל עכ"ל הקדוש :

אשר קהלם הם חסד קהלם חסד ישר לעול
 צדיק

ד' ימלך וגו' ועד חומרים ז"ל [יחזקאל כח] ורצק' יצא
 דמיאל היכא קמכתי דעתייהו ועקרי מה דאמר ונסה גדול
 הבנור והכרח אומר ר' ילחק צריח יודעים בהקציה שאומתי
 הוא (ונקבים על האונת וכוונת את העקר) לפיכך לא חצו
 לו עיב ולזה לעוה' צ' חנוז על האונת אינם נוכזים ואומרים
 ימלך חבל המבוס רוחו כהנזח עלמח : עלמח דעקרי
 חוגרים קאים בגין דלא ישמחו חויצו' לי וקציה גרוומס על
 כל צרכם וחטלה : דמיאל ונסה גדול

וישקה

וישקה יעקב מלאכים לפיכך אל עשו אחיו מהרב הקדוש
 ר' לויב (שרהם) ז"ל כי ידוע צאם מרח הדין
 עדיין צמח יכולין בקל להנותיקו ומשאיכ כשיוכל בפעול דלא
 לרד ליתן להקיא מקום אחר לטלטל בו וכשראה יעקב מרח
 הדין מנחמה בפועל נתן לו מקום ושלחם לעשו עכ"ל הקדוש :

ושמתי

ושמתי את ארעך כחול הים וגו' רש"י ז"ל והיכן אמר
 לו כן והלא לא אמר לו אלא ויהיה זרעך כעפר
 הארץ אלא שאמר לו כי לא אעזבך עד אשר אס עשיתי את
 אשר דברתי לך ולא צרהם אמר הרבה הרבה את זרעך ככוכבי
 השמים וכחול אשר על שפת הים עכ"ל ולכאורה איך נותרן
 והלא לדרידה גופא אמר כעפר הארץ ולמה לא התפלל צנה
 שצטר לו והקטיף יותר חובל לפי מה שכתב הראש
 ז"ל צפי' ואלא בפקוק הארץ אשר אתה טובב עליה ונאמר
 ז"ל כי צנוקס ששכב עליה היה בית המוקד כמדרש ח"ל
 לא כאצרהם שקראו הר וכח' והיא אצן השמים : שומס
 ומשחווהו של עולם שהיא עובר הארץ ומנוכי היה ומתחצ
 יסוף לארצו הקלחה וכיון שנתן לו עיקר השורש מנויאל
 כל הגבולין שלו וחסו שאמר לו והיה זרעך כעפר הארץ
 ופרט יום וקדונה וגו' ולא אמר לו ככוכבי השמים וכחול
 אשר על שפת הים כמו שאמר לאצרהם אלא רמז לו כמו
 שפטר פרץ לארצו רוחות העולם ומקום שחשה טובב כך
 יפרץ זרעך יום וקדונה לפיכך ונצנה שדרשו והאכלתיך
 כחלה יעקב אביך כחלה בלא וולרים עכ"ל וגם לפי דברי
 ז"ל שדרשו בעפר הארץ הכאמר ליעקב היא לטבח מה עפר
 אינו מתצדק אלא צמים בו מה עפר ונכלה כלי ומתכות בו
 ע"כ הגדל קושייתו למה לא התפלל צנה שצטר לו עוד
 קשה צנה חוגרים ז"ל אשריהם ישראל כשהם עולם עולם עד
 לשמים וכשהם יורדים יורדים עד לעפר ע"כ ומה אשריהם
 צירידה חיו אונסם אפילו צירידתם הם צנועלה כעפר ע"ד
 מה עפר אינו מתצדק אלא צימים בו מה עפר ונכלה
 כלי ומתכות בו ועוד יש לומר כעפר ע"ד והארץ לעולם
 עיוונת אכל באיה כתיב בלה ונחרטה אכל אסם צ"י לא
 כליתם רק קיימים לעולמי עולמים קלה חסו אשריהם
 ישראל עכ"ל סוגרל קושייתו יותר ואפ"ל דיעקב היה ירח
 שלא ישמענו צנו' אל עשירי לעבדים : כי כן הענין אחר

שהיה ירח שלא יהיה שמוח יגרום החטא כמו שאמר ז"ל
 (צדקות פ"ח) צדאי מדרך טאחר כך ישמענו צנו' כ
 למה לרד עשו להורגם אחרי שלא פשעו כנגדו ומה גם
 שמהטובת המלאכים אליו צאנו אל אחיך היותו עושה
 שוראה פנים של אחות וצדקתה ז' חין השכחה עלמיות
 סירד עשו לגדר הכרתה זרעו ומה שאמר בחטלתו והבס
 חס על צנים . צחית הכחה יולדק גם על ההשתעשעות
 או לרד שהכין עלונו צכלי קרצ ונלחמה לא ימלט על
 הרוב מהכחה הגם שאין הכוונה ע"ז ולזה נחמס יעקב
 בחטלתו ולא רפה להוליח דבר מפיו בזה שוטטועות להלדת
 אדרצא הדחגה שלו כי עכץ עפר הארץ יורה על צחית
 השפלות ע"ד חומרים ז"ל חומה ז' כושלו כ"י וכשהם יורדים
 יורדים עד לעפר ואין לך יותר משפלות עבדים כאומרים וצד
 אדם עד צבר השפחה וצחיק אומר פ' ז' ואלך דווללי ללחיה
 צני לפרטא ונלי כדקא ברחם עכ"ל וללד זה לא התפלל
 בלשון שצטר לו כעפר הארץ . גם לא אמר ככוכבי השמים
 שלא ראה לעלות בגדולת ז"ל מ"ר צמדצ' פ' כ"י ומה רעים
 היה אהבו לישראל ושל אחת ככוכבים שחומר והכבס הים
 ככוכבי השמים . בלעם שהיה טוהא לישראל ושל אחת כעפר
 שחומר מ"י ומה עפר יעקב : הוטע לא היה אהב ולא שני
 ושל אחת כחול שחומר והיה נוספר צכ"י כחול הים ולזה
 חפס יעקב אציו ויילי מנוילע כחול הים וצנה הרוחם
 תירון הגון לגוים צספר אחיהם ז"ל וירח יעקב פ' כנס
 צגדד להרוג או ליהרוג לזם כנגד ליהרג ירח מאלוד וכנס
 להרוג וייר לו ולזה לא אמר הכתוב מאלוד אחר וייר עכ"ל
 הקדוש ולדבריו כיחא כנגד ליהרג ירח מאלוד וכנסד השתעשעו
 צניו וייר לו ולזה לא אמר הכתוב מאלוד אחר וייר כי נחשבת
 המלאכים אליו צאנו אל אחיך מורה שהיא ערחה פנים על
 אחת ולמה לא היה ירח מאלוד להרוג אחת אלא שהיא
 כחול הים כמו שכתבתי וירח כמו שכתבתי וירח מאלוד

ויאמר

ויאמר כי עלה השחר וגו' פ"י צז"ה יקראו על
 יתחיל לזרוח צנה אחת דק ונעט ונעט אגרטי להקיא ויחול
 ומחילה לזרוח כמו שחר ואח"כ בלצנה ואח"כ כחונה כו"ש
 וי זאח הכסקפה כמו שחר יפה כלצנה צרה כחונה ואח"כ
 איננה כנגלות אכל לחויה כשנזריח לסם הוא הכל צנה אחת
 כד' שלא יוכלו לקום צחיתו האור וכושל' לאדם הישכ תמיד
 באפילה וחושך ולא ראה אור מנינו אח"כ כשנזריח לו אור חס
 להראות לו צ"ח כי יבסו עיניו רק ונראין לו תחלה אור דק
 וצער ואח"כ יותר ויחר עד שהורגל וצנה אפ"ל בצרכה כתיב
 אחת תהיה למעלה ולא כתיב למעלה למעלה ובקללה כתיב
 הגה אשר צקרבך יעלה עליך מעלה ומעלה וגו' חא מדה טובה
 מרובה ולפי' המוצא קללתן סיינו צרכתן וצנה אפטר לחץ
 קושיית חוספות ז"ל קושה י"ה ד"ה לעולם ז"ל

למה

למה ז' השאל לשנוא וגו' יל"פ ע"ד מ"י מושל וגו' ולדיק
 מצטול וכ"י והנה המלך הזה צא לקלקל ומתק
 צגזרת